

denne talrige Kreds kan findes forskjellige, ligeoverfor hvilke jeg i det Mindste ikke anser mig for berettiget til at tilfjedette de her omhandlede Hensyn. — Det ærede Medlem for Bornholm fremsatte i Ørigt ogsaa i Forbindelse med Forslaget under Nr. 2 a. den Bemærkning, at det maasse kunde være rigtigt i Anledning af Straffelovens § 181 at paalægge Lagen en vis Pligt til at spørge og derefter at anmeldte. Jeg tror rigtignok, at, hvis man overhovedet vilde have en saadan Pligt gjort gjældende, maatte det ske gjennem Lov og ikke administrativt, men jeg kan ikke negte, at det forekommer mig, at Lægerne med god Føie vilde kunne protestere mod, at man paalagde dem en saa ubiøs Pligt som den paagjældende.

Der staar kun tilbage for mig at sige et Par Ord med Hensyn til Forslaget under Nr. 7 til § 4, som i Ørigt ikke har afgivet meget Stof til Forhandlingen idag. Det ærede Medlem, som førte Ordet, kom temmelig udførlig ind paa Bestemmelsen af de forskjellige Klasser af Fruentimmer og udtalte sig meget bestemt for et vist System i Modsetning til et andet. Jeg vil tillade mig at bemærke, at, naar man først kommer ind paa, hvorledes de nærmere Regler skulle gives for de Fruentimmer, som høre saavel til den ene som til den anden Klasse, kommer man til at bevæge sig paa et Omraade, som for en væsentlig Del er kommunalt. Det ærede Medlem maa vide, at saavel i Kjøbenhavn som i Kjøbstæderne har Kommunen en væsentlig Ret til at tale med ved Ordningen af Bedægterne for den offentlige Prostitution. Jeg bemærker dette, fordi man gjennem denne Betragtning vistnok saameget mere vil anerkjende Vægten af de Bemærkninger, jeg gjorde før, nemlig at man ved at følge det ærede Medlem i hans Forslag under Nr. 7 vil udsætte sig for at komme i ligefrem Strid med Bestemmelser, som der er al mulig Anledning til at antage ville blive trufne i Kjøbenhavn, hvor hele dette Forhold spiller den største Rolle; men for Resten skal jeg, siden det ærede Medlem her er kommet saa vidt ind paa denne Materie, dog ikke undlade at tilføie, at netop fordi jeg, ingenlunde i Alt, men i væsentlige Dele kan slutte mig til de Ansuelser, han vedkjender sig, hvad dette Spørgsmaal angaar, anser jeg det for praktisk rigtigt og vigtigt ikke at affikere Politiet den Myndighed, hvorom der her er Tale, den nemlig at kunne flytte fra den ene Klasse til den anden, naar den Paagjældende ikke længere kvalificerer sig til at være under de gunstigere Forhold.

Jessen: Jeg skal ikke forfølge dette Sidste nærmere, men blot bemærke, at jeg ingenlunde har udtalt mig for et bestemt System, men netop for et blandet System, der gik ud paa at fastsætte det rette Forhold mellem tolererede Huse og isoleret Boende. Naar jeg begjærede Ordet, var det dog nærmere for at værges mig mod de

Yttringer, den høitærede Justitsminister fremførte, og som let kunde misforstaaes; som om jeg havde næret eller udtalt noget som helst forføngeligt Haab om, at den ærede Minister, naar han fik Bemyndigelse til at ordne dette Forhold, skulde konferere med Politimestrene omkring i Landet. Nei, jeg havde egentlig tænkt mig, at det laa nær at konferere med de kommunale Autoriteter omkring i Landet, og jeg har den Tillid til Repræsentationen i det Hele, at, naar Regjeringen fremkom med et Forslag om at betro Justitsministeriet den Myndighed at kunne fastsætte de imod det omtalte Samfunds- onde nødvendige Bestemmelser, vilde det ingenlunde være urimeligt at antage, at en saadan Myndighed kunde blive Justitsministeren given, saa vist som den er given i andre Lande og vedtagen af andre Landes Repræsentationer, og saa vist som man over Alt, hvor man alvorlig har beffæstiget sig med dette Forhold, har erkjendt, at dette var den retteste Vej at gaa. Men dertil kommer, at det Lovforslag, som Ministeren har forelagt, dog med alt sit gode Indhold kun er en lille Kramme for de Bestemmelser, der skulle træffes. Ministeren vil jo blive nødfaget til med denne Lov i Haanden at give Regler, hvoraf det egentlig skal fremgaa, om det vil være heldigt eller ikke, hvad der her foreslaas for at raade Bod paa det omtalte Samfundsønde. Det er igjennem Reglementet og Instruktionerne, at dette skal vise sig, og jeg har den fuldeste Tillid til Ministeren, at han i denne Henseende vil træffe det Rette, at han vil vide baade at give de Svage blandt Politimestrene den fornødne Styrke og de Stærke det fornødne Medhold.

Sonne: Det er kun den Misforstaaelse, som er flet af min Udtalelse mod det 3die Stykke af den nye § 1, som bevæger mig til at tage Ordet. Det var ikke min Mening, at ethvert Fruentimmer, hvis tidligere Vandel talte derfor, skulde undersøges, naar hun havde faaet et uægte Barn, men derimod, at ethvert Fruentimmer, der udsatte dette Barn, — altsaa naar der var Fare for, at Familier kunde blive smittede af dette Barn, — skulde undersøges, enten hun hørte under Fattigvæsenet eller ikke, medens det efter Forslaget kun er dem, der ere under Fattigvæsenet, som skulde undersøges.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

1) Forslag af Udvalget til en ny Paragraf, foran § 1, 1ste og 2det Stykke, saalydende:

„Personer, der lide af venerisk Sygdom, ere uden Hensyn til, om de have Gøne til selv at bestøfe deres Selbredelse eller ikke, berettigede til at fordrø sig tågne under Kur for offentlig Regning,